

Стан розвитку дистанційної освіти в Україні сьогодні не відповідає вимогам до інформаційного суспільства, що прагне інтегруватись у європейську і світову спільноту, однак не можна заперечити, що ця сфера в Україні поступово розвивається. Ще у 2000 р. Міністерство освіти та науки України «затвердило Концепцію розвитку дистанційної освіти в Україні», незадовго після того був утворений центр ДО України, а також регіональні центри дистанційної освіти у таких містах, як Львів, Харків, Одеса, Дніпропетровськ, Донецьк, Хмельницький. Можна стверджувати, що проблема відсутності підтримки влади, нормативної бази щодо впровадження та підтримки ДО в Україні вирішується.

Ще до недавнього часу, а саме 2009–2010 рр., фахівці у цій сфері стверджували, що в Україні відбувається значне відставання телекомунікаційних мереж передачі даних та незначна кількість населення використовує комп'ютерні технології. Однак, проаналізувавши статистичні дані за 2011 р. можна стверджувати, що ситуація покращилась у два рази порівняно з 2010 р. Не варто також забувати, що дистанційна форма навчання дає можливість залучати ресурси студентів та викладачів (комп'ютери, Інтернет) в освітній процес, що вирішує проблему нестачі фінансування комп'ютеризації освіти.

Отже, розглянувши позитивні ознаки дистанційної форми навчання, а також ситуацію у цій сфері в Україні, можемо стверджувати, що впровадження інноваційних технологій методом комп'ютеризації та впровадження дистанційної освіти є особливо актуальним сьогодні в Україні.

**О. Олешко**

*Науковий керівник – канд. психол. наук, доц. З.О. Романець*

## **СІМЕЙНЕ ВИХОВАННЯ ТА ЙОГО ВПЛИВ НА РОЗВИТОК ОСОБИСТОСТІ**

*Де згода в сімействі, де мир і тишина,  
щасливі там люди, блаженна сторона.*

*І.П. Котляревський*

Проблема сімейного благополуччя сьогодні є вкрай актуальною. Сімейне виховання є серцевиною виховного процесу. За його допомогою в сім'ї, як вічному загальнолюдському мікросередовищі життєдіяльності, розпочинається процес соціалізації особистості, передається дітям нагромаджений людством і батьками досвід, закладаються основи громадянських, трудових і моральних принципів і норм поведінки.

Мета виховання – формування всебічно розвиненої особистості. Головна умова – міцний фундамент сім'ї, що ґрунтується на її непорушному авторитеті, подружній вірності, любові до дітей і відданості обов'язку їх виховання.

З давніх-давен українці розглядали сім'ю і рід як свяциню, а виховання дітей – як святий обов'язок. З плином часу нам передавалося від наших пращурів: привчати дітей молитися за батьків і за всю свою сім'ю, шанобливо ставитися до старших, звертання на "ви". Невід'ємне місце посідала і посідає у вихованні – мати. Вона створює добру, лагідну, світлу атмосферу в домі.

Сьогодні у зв'язку з кризовим станом суспільства порушується стабільність сім'ї, загострюються негативні явища всередині неї. У такій сім'ї дитині незатишно і небезпечно. Причинами такого становища передусім є відсутність вільного часу, батьківсько-дитячі конфлікти; втрата контакту, довіри, завантаженість батьків вирішенням питань матеріального утримання сім'ї, що призводить до скорочення до мінімуму часу для спілкування з дитиною, заняття з нею спільними справами.

Проведені дослідження засвідчили розуміння батьками сутності процесу виховання: близько 35 % сімей зазначили, що вони намагаються приділяти дитині увагу, але на це в них не завжди вистачає часу; 42 % батькам виховувати дітей дуже важко, 21,5 % переконані, що в них не має непорозумінь з дітьми, тому що ті “завжди слухаються”.

У зв'язку з особливою виховною роллю родини виникає питання про те, як зробити так, щоб максимізувати позитивні і звести до мінімуму негативні впливи родини на виховання дитини. Для налагодження спілкування з дітьми батькам потрібно знати і намагатись дотримуватися «Заповідей сімейного виховання»: не принижуй; не погрожуй; не вимагай обіцянки; не позбавляй дитину можливості бути самою собою; не зашкодь; не бійся визнати свою помилку; розпочинай виховання з себе; не моралізуй; вір у свою дитину; допоможи дитині повірити в себе і бути для своєї дитини хорошим другом.

Отже, можемо зазначити, що сучасна сім'я і її вплив на формування особистості важлива під час формування майбутнього громадянина. Досліджуючи проблемні сім'ї, констатуємо, можливо, певні негативні тенденції, варто все ж пам'ятати про те, що кожна сім'я має внутрішні ресурси та потенціал для розвитку. Будь-який кризовий момент не обов'язково має винятково негативне значення, дозволяє сім'ї, усвідомивши та асимілювавши власний досвід, перейти на інший рівень функціонування – рівень глибших, задовільніших стосунків, за яких враховуються потреби кожного.